

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5659/2021
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Косанић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Паркинг сервис Нови Сад, чији је пуномоћник Александар Бојков, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3300/19 од 22.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3300/19 од 22.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3300/19 од 22.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3300/19 од 22.02.2021. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 542/19 од 23.05.2019. године, којом је одбијен приговор пресуђене ствари, одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се тужени обавезе да јој исплати износ од 450,00 динара са законском затезном каматом од 27.05.2015. године до исплате, те тужиља обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом је одлучено о захтеву тужиле за повраћај износа појединачних паркинг карата, које је платила истог дана када су издате и доплатне карте поводом којих је вођен и окончан парнични поступак, у којем је утврђена висина потраживања ЈКП Паркинг сервис Нови Сад према овде тужили, и потом по правноснажној пресуди исплата извршена 28.01.2019. године. Након окончања те парнице, тужилца је подношењем више засебних тужби за исплату по 45,00 динара настојала да исходи повраћај средстава уплаћених путем СМС, као да су у питању уплате редовне цене паркирања. У јединствено спроведеном поступку по поднетим тужбама, заснованим на истоврсном чињеничном и правном основу, одбијен је тужбени захтев тужиле и одлучено применом правила о терету доказивања. Ово због тога што тужилца није доказала да није постојао основ за плаћање паркинг карата и да се тужени неосновано обогатио њеним уплатама за паркинг место.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова и разлоге изнете у ревизији, Врховни касациони суд је оценио да у овој парници нису испуњени законом прописани услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП. У конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

У чињенично-правној ситуацији претходно вођене и окончане парнице о дугу тужиле према туженом и потом засебним тужбама истакнутих захтева од стране тужиле да јој тужени врати износе уплаћених цена паркирања путем СМС, разлог да се ревизија изузетно дозволи не могу бити наводи о правном ставу донетом на седници Грађанског одељења Вишег суда у Новом Саду 11.12.2018. године, да код одлучивања треба имати у виду евентуалне уплате редовне цене паркирања, за који износ се у том случају врши умањење потраживања. Изнето се евидентно односи на парницу која за предмет има потраживање ЈКП Паркинг сервис. Предмет спора у овој парници није томе истоветан, већ га чини захтев тужиле за враћање уплаћених по 45,00 динара које је тужени задржао и поред издате доплатне карте, укупно 450,00 динара за десет задржаних уплата. Овај тужбени захтев, управљен на институт стицања без основа, одбијен је применом правила о терету доказивања, што не представља правно питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити питање по којем је потребно ново тумачење права или уједначавање судске праксе. Побијаном пресудом није одступљено од судске праксе у примени материјалног права, управо правног института стицања без основа из члана 210. Закона о облигационим односима, по којем је добро установљена судска пракса. Пре свега, имајући у виду да СМС уплатама за коришћење паркинг места, не долази до неоснованог обогаћења јавног предузећа овлашћеног за наплату утврђене цене паркирања.

Из изнетих разлога оценивши да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.01.2019. године. Вредност предмета спора правноснажне пресуде износи 450,00 динара.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија тужиље није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић